

Služebník Boží Otec František Blachnický

Překlad Martina Kuchyňková

Korektury sestra Siarda Trochtová

O. František Blachnický se narodil 14. března 1921 v Rybniku na Sliezsku. V době studií na gymnáziu byl velmi aktivní ve skautingu. Maturoval v roce 1938.

Jako praporčík se zapojil do konspirativní činnosti proti nacistům. V březnu 1940 ho zatklo gestapo, z vyšetřovací vazby v Katovicích ho poslali do koncentračního tábora v Osvětimi. Tam strávil 14 měsíců, v září 1941 ho převezli do Zabrze a potom do Katovic, kde ho v březnu 1942 odsoudili k trestu smrti za podvratnou činnost proti Třetí Říši. Když čekal na popravu, jasně poznal absurditu života bez Boha. Tradiční víra, pojímaná spíše jako vnější praktikování se v této situaci ukázala nedostatečnou. 17. června 1942 prožil náhlé obrácení, dar živé víry v Krista spojený s osobním rozhodnutím odevzdat svůj život do Jeho služby. Cela smrti se stala celou nového života. Po sto dnech čekání na vykonání rozsudku byl omilostněn a trest smrti byl změněn na 10 let vězení. V letech 1942-45 byl překládán do různých německých táborů a vězení, v dubnu 1945 přišlo osvobození americkou armádou. Uprostřed zla zakusil výjimečné dotyky Božího světla a Jeho lásky. Všechna rozhodnutí dělal ve světle víry. Dozrálo i jeho rozhodnutí věnovat svůj život Bohu a službě lidem jako kněz.

Po skončení války vstoupil do Sliezského Duchovního semináře a 25. června 1950 přijal kněžské svěcení. Jeho první kněžská léta se vážou k období stalinismu v Polsku. Byla to doba omezování náboženské svobody a činnosti, likvidace katolických škol a výchovných zařízení, církevního majetku, období rostoucí ateizace, sekularizace, omezené možnosti pastorační práce lidí. Jako kaplan kladl ve své pastorační činnosti zvláštní důraz na formování "elitních" skupin, věrných životu podle víry. Vypracoval metodu dětských duchovních rekolekcí. V roce 1954 uspořádal první "oázu Božích dětí", jakýsi tábor pro ministranty, kde se všechno odvíjelo od tajemství víry, důraz byl kladen na skutečnost křtu. Všechno, od hry až po modlitbu a život ve společenství, se stalo zdrojem zkušenosti, životem. Základem těchto exercicií bylo patnáct tajemství růžence. Zrodila se tu nová exerciční metoda prožitku.

V padesátých letech zorganizoval protialkoholovou akci s názvem "křížová výprava střízlivosti", do které se v krátkém čase zapojilo sto tisíc dospělých, kteří se zavázali k abstinenci od alkoholu. Patronkou tohoto hnutí byla Neposkvrněná. Principem byl obraz svobodného člověka, šlo zde o osvobození od všeho, co ho zotročuje, aby opět mohl získat svoji důstojnost. Vládla zde solidarita v modlitbě, kterou členové vyprošovali osvobození pro všechny zotročené. Činnost byla propojená se vzděláváním dospělých laiků. Centrála v Katovicích byla násilně rozpuštěna 29. srpna 1960 státní vládou a v březnu 1961 byl František Blachnický uvězněn ve stejném vězení, ve kterém

čekal na popravu v období nacismu. Sám se o této době vyjádřil jako o "požehnané době exercicií". Po více než 4 měsících vazby v Katovicích obdržel rozsudek na 13 měsíců vězení s podmínkou na 3 roky, po kterém byl propuštěný.

Počátek šedesátých let znamenal pro Františka Blachnického nový životní úsek. Začal studovat pastorální teologii na Katolické univerzitě v Lublině (KUL), kde se habilitoval. Vědeckou činnost spojoval s pastorační, teologické rozvažování s praxí. Ve své habilitační práci poukázal na koinonii - communio jako na princip života a působení Církve. V letech 1964-1980 rozvíjel na jihu Polska, v Kroščenku, živou činnost v oblasti pokoncilní liturgie, jejíž impuls se šířil do celého Polska. Vypracoval koncepci a metody formování liturgické služby po II. Vatikánském koncilu. V roce 1963 se František Blachnický rozhodl znovu vést oázové rekolekce. Metodu 15-denních rekolekcí stupňovitě propracoval pro skupiny mládeže, dospělé a později i rodiny. Blachnický i vedoucí kněží museli čelit překážkám ze strany komunistického režimu. Jen díky postojům pastýřů Církve, zejména tehdejšího kard. Wojtyly, mohly oázy přežít. Tímto způsobem se oázy postupně vyvinuly v hnutí, dnes už nazývané Hnutí Světlo-Život. V roce 1977 zasvětil kard. Wojtyla toto hnutí Panně Marii, Matce Církve.

Z inspirace O. Františka Blachnického vzniklo také mnoho iniciativ společenského charakteru, které byly odpovědí na znamení času: Kruciáta osvobození člověka, Plán velké evangelizace, Nezávislá křesťanská společenská služba nebo také, už na západě, Křesťanská služba osvobození národů. Vznik "Křížové výpravy osvobození člověka" v roce 1979 byl obnoveným impulsem k osvobození člověka od alkoholu, strachu a dalších zotročení.

V době stanného práva v Polsku byl O. František Blachnický za hranicemi své země. V roce 1982 se se souhlasem episkopátu ujal vedení polského střediska Marianum v Carlsbergu a začal organizovat Mezinárodní centrum evangelizace Světlo-Život. Zemřel 27. února 1987 a byl pochován v Carlsbergu. 9. prosince 1995 byl započat jeho beatifikační proces. 1. dubna 2000 byly ostatky Služebníka Božího převezeny do Kroščenka nad Dunajcem.